Agghegyalja Mozaik

XV. évfolyam, LXXIII. szám 2025. február Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

Fotó: Juhászné Kovács Mónika

Tisztelt Olvasóink!

Még erősen bennünk él a karácsonyi ünnepkör, Jézus születése, de sajnos decemberben-januárban a rokonságban és a faluban is túl gyakran szembesültünk az elmúlással, az élet végességével. Egy-egy közösségünkből eltávozóval mindig szegényebbek leszünk…

Rakom a kosárba a tűzifát és ráfeledkezem, hogy azt még Pete-Pikó Endre bácsi fonta nekem nagy szeretettel. Eszembe jut, hogy évről-évre, névnapomon megcsörrent a telefon és Endre bácsi köszöntésképp egyből dalra fakadt, így gratulálva meg engem, a jó Isten áldását kérve rám. Még azon a füvön taposok, melyet Csigó Géza képviselőtársam nyírt nagy szorgalommal. Hiányzik a keze munkája intézményeinkben, hiszen bármi elromlott, egyik ezermesterünk Géza volt. Bárhova utazunk vendéglátóink keresik, hiányolják Őt, vidámságát, örök optimizmusát.

Betöltetlen űr marad utánuk. Nélkülük már más lesz, de el kell fogadnunk az elfogadhatatlant.

Az élet nem állhat meg. A hosszú ünnepi pihenő után újra beindult a hivatal. Olyan furcsa érzésekkel indultam munkába, mint egy hosszú nyári szünet után az iskolába a gyerekek. De még gyakran rákeres az ember a honlapon a falukarácsonyfa állítás, a Mikulás-futás, a Holdfénytúra fotóira, melyek boldog közösségi pillanatokat idéznek.

A Sopronkövesdi Közös Önkormányzati Hivatal hosszú vajúdás után végül együtt maradt. Továbbra is Ebergőc, Röjtökmuzsaj, Pinnye és Nagylózs településekkel igyekszünk falvainkat működtetni, a pályázatokra startolni. Új jegyzőnk, dr. Németh Noémi. Vele és képviselőtársaimmal még decemberben falubejárást tartottunk, megoldásokat keresve fejlesztendő helyszínekre, elősegítve a 2025-ös év beruházási terveit és a költségvetés összeállítását. Ebben utak aszfaltozását, az agghegyi felső út felújításának folytatását, forgalomlassítást tervezünk többek között, valamint a tűzoltószertárnál gyaloghíd megvalósításának futunk neki ismételten.

Alsóbodok testvértelepülésünkkel is egyeztetjük már az idei találkozókat, részben pályázati forrásból. Köszönő levelet kaptunk a látópontjaink kapcsán, melyről kisfilmet is forgattak. Ebben a bemutatkozás mellett, az egyik csoportot szólították meg itt jártuk alkalmával. Keressenek rá a honlapon a videók között, és örüljenek velünk a sikereinknek!

Feltartóztathatatlanul jön a tavasz, a hóvirág és a téltemető már kinyílt. Örömteli, dolgos hétköznapokat és tavaszvárást kívánok!

Fülöp Zoltán polgármester

"Nincs tavasz tél nélkül"

Az élet írta forgatókönyv mindig színes, de nem mindig vidám. A tél nemcsak hideget, fájdalmas veszteségeket is hozott Sopronkövesdnek, végső búcsút kellett venni Csigó Gézától és Pete-Pikó Endrétől is, két meghatározó, a helyiek által jól ismert kövesditől. Az Agghegyalja Mozaik is megemlékezik a fáradhatatlan képviselőről és a falu legidősebb férfi lakójáról.

Az intézmények, egyesületek, helyi csoportok munkájába a megszokott módon nyerünk bepillantást azok segítségével, akiknek a munkája létrehozta és fenntartja ezeket a közösségeket. Bemutatjuk a közös önkormányzati hivatal új vezetőjét, dr. Németh Noémit, és kérdések sorát intéztük dr. Erdélyi Miklós háziorvoshoz annak apropójából, hogy tíz éve őrzi a helyiek és a nagylózsiak egészségét. Új rovatot is találnak a lapban; a főépítész a jövőben tanácsaival segíti az építkezőket.

Régi idők disznóöléseinek hangulatát is megidézzük, a Gasztroműhellyel még húst is pácolunk, és különleges régiséget is bemutatunk. Raffaiéktól pedig próbáljuk ellesni azt az elköteleződést, ahogy a maguk eszközeivel fáradhatatlanuk igyekeznek jobbá tenni a világunkat.

Nagy Márta szerkesztő

Sopronkövesd Géza bácsija örökre búcsút intett

Életének 75. évében elhunyt Csigó Géza, volt képviselő-testületi tag, mindenki Géza bácsija. Rá emlékezünk.

"Azt gondolom, Aput szinte mindenki ismerte, ő volt Sopronkövesd Géza bácsija. Sokan úgy emlékezhetnek rá, ahogy áll a hídon, onnan köszön, integet. Mindig volt egy jó szava ahhoz, aki éppen arra járt" - mondja szomorúan lánya, Horváth-Csigó Adrienn, aki a családdal együtt elevenítette fel Csigó Géza tartalmas életét.

Fotó: Csigó család

Csigó Géza 1950. október elsején született Sopronkövesden. Iskoláit is itt, később Sopronban végezte. Géplakatos szakmát tanult ki és szerette is ezt a munkát. Dolgozott Peresztegen, Szombathelyen, Németországban, majd Sopronkövesden, a Troges Air Technik Kft.-nél, egészen 2006-ig, amíg nyugdíjas nem lett.

A család kitüntetett szerepet kapott az életében. Született öt gyermeke: Tímea, Ildikó, Barbara, majd Adrienn és Zoltán. Kilenc unokával is megáldotta az élet: Kitti, Máté, Patrik, Zoli, Anna, Johanna, Róza, Barnabás és Blanka. Rengeteg időt töltött velük, szívesen játszott a gyerekekkel, örömmel vigyázott rájuk.

Nyugdíjasként sem tétlenkedett. Kapukat, lépcsőket készített. Ha valami elromlott Sopronkövesden, őt hívták segíteni. És ő sohasem mondott nemet: ment, szerelt, javított, addig le nem tette a szerszámot, amíg meg nem oldotta a problémát.

Szívügye volt a kövesdi focicsapat, szinte minden meccsen ott volt. A pálya karbantartását, fűnyírását is elvállalta. Mindig nagy örömmel újságolta otthon is, min dolgozik éppen: terepet rendezett, karban tartotta az öntözőrendszert, felrakta a hálókat. Számára ez nem volt teher, akkor érezte jól magát, ha segíthetett, ha szükség volt rá - a pályán, és azon túl is.

Szívvel-lélekkel sopronkövesdi volt, akinek mindenkihez volt kedves szava, meghallgatott bárkit, aki hozzá fordult, ott volt a falu eseményein. Szerette Kövesdet, szerette a kövesdieket.

Nagyon fog hiányozni!

"Mindig csak adott..."

Fülöp Zoltán polgármester is fájó szívvel emlékezik képviselőtársára.

Két cikluson keresztül volt a sopronkövesdi képviselő-testület tagja Csigó Géza. Az aktivitása volt az egyik legjellemzőbb tulajdonsága. Mindig volt javaslata, gyakran felhívott telefonon is, hogy továbbgondolta az ülésen elhangzottakat és lennének ötletei. Ebből is látszott, hogy nemcsak akkor dolgozott Sopronkövesdért, amikor az ülésteremben volt, hanem otthon is, szabadidejében is.

Fizikailag is sokat tett a faluért, sokszor erőn felül is. Amióta beszereztük az extra fűnyírógépünket, Géza a legnagyobb hőségben is közterületeink rendben tartásán dolgozott.

Sopronkövesd szerteágazó kapcsolatrendszének is ő volt az egyik motorja, s lelke a küldöttségeinknek. Barátsága, vidámsága mélyen megérintett mindenkit. Bizonyítja ezt, hogy temetésére messze földről is érkeztek búcsúzók, még szlovákiai testvértelepülésünkről is küldöttség jött. Az alsóbodokiak voltak azok is, akik évekkel ezelőtt az akkori testület tapasztaltabb tagjait, köztük Csigó Gézát is, elnevezték mohikánoknak. Géza büszkén, mint egy kitüntetést vállalta a "mohikánságot". Tapasztalataival, kitartó munkájával meg is érdemelte ezt.

Ő volt az, aki elsőként adott, bárki és bármire kérte. Nem sajnált sem pénzt, sem munkát, figyelmet, vagy csak néhány jó szót, ha azzal Sopronkövesdnek vagy a helyi embereknek adhatott.

Nem fogjuk elfelejteni!

Bemutatjuk Sopronkövesd új jegyzőjét

Tapasztalt jogász dr. Németh Noémi, senkit se tévesszen meg fiatal mosolya. Belekóstolt az ügyvédi munkába, dolgozott jogtanácsosként, van hivatali és hatósági jártassága is. Folyamatosan képezi magát, egyik hobbija a tanulás.

Január elsejétől a Sopronkövesdi Közös Önkormányzat vezetője dr. Németh Noémi. A közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések - Sopronkövesd mellett Ebergőc, Nagylózs, Röjtökmuzsaj és Pinnye - hatósági feladatait Olaszyné Fülöp Anita aljegyzővel látják el, de a munkamegosztás alapján a közös önkormányzati hivatal új vezetőjéhez Sopronkövesd tartozik. Arra kértük dr. Németh Noémit meséljen magáról, és ossza meg az Agghegyalja Mozaik olvasóival az első itt töltött hónapjai tapasztalatait.

- Nagyon pozitívan fogadtak a sopronkövesdi önkormányzatnál, felkészült szakemberek közé kerültem és tapasztalt, nagy teherbírású polgármester mellé, mindnyájan megkönnyítették a beilleszkedésemet. Eddig csak jó élményeim vannak - mondta elöljáróban Sopronkövesd jegyzője.

Dr. Németh Noémi Sopronban született és a Fáy-iskolában érettségizett. Már gyermekkorában azt játszotta nagymamája írógépe mellett ülve, hogy ügyvédi irodát vezet, így nem is volt nagy kérdés számára a pályaválasztás. Érettségi után a győri egyetemen szerzett jogi asszisztensi képzést, s ez a két éves tanulmányi idő megerősítette benne elhatározása helyességét: jogász lesz.

- A Pázmány Péter Katolikus Egyetem jog- és államtudományi karán diplomáztam. A tanulmányaim és a gyakorlatok során kiderült, alapvetően a polgári jog áll hozzám közel, így bár kipróbáltam magam neves, büntetőjoggal is foglalkozó ügyvédi irodákban is, végül a NAV-nál helyezkedtem el hatósági jogászként Budapesten - mesél pályája kezdetéről.

A fővárosból hamarosan hazahúzta a szíve és a soproni önkormányzatnál helyezkedett el; a humánszolgáltatási osztály jogászaként dolgozott, majd a GYSEV CARGO jogtanácsosa volt tíz esztendőn át.

- Szeretem a változatos munkát és szeretek mindig újat tanulni, így egy évtized után tavaly év végén új kihívások elé néztem. Voltak ajánlataim a fővárosból, de mivel jobban szerettem volna párom és a családom közelében maradni, örömmel jelentkeztem Sopronkövesd jegyzői állására. A pályázatom benyújtása után felgyorsultak az események, december elsejétől már el is foglaltam a helyem - mondja mosolyogva dr. Németh Noémi. Kiemeli, hogy a hivatal dolgozói kedvesen és segítőkészen fogadták, megtalálja a közös hangot a képviselőtes-

testület tagjaival is, Fülöp Zoltán polgármester és az aljegyző pedig segítették az ügyek áttekintésében, a település megismerésében.

- A jegyzői feladatok rendkívül sokszínűek és változatosak, élvezem, hogy nincs két egyforma nap, nincs egyhangúság és nemcsak papírokkal kell foglalkoznom, hanem emberekkel. Ez nekem nagyon fontos. Az ügyek számomra nem pusztán feladatok, hanem emberi sorsok, örülök, ha a problémákat az ügyfelek megelégedésére tudjuk megoldani és hozzájárulhatok a sopronkövesdiek jóllétéhez - fogalmaz a közös önkormányzati hivatal vezetője.

Dr. Németh Noémi párkapcsolatban él és Sopronból jár be munkahelyére. Sportol, sőt, sportoltat, aerobikedzéseket tart, miután sportoktatói képesítése is van. Ezen kívül az Eötvös Loránd Tudományegyetemen társasági és cégjogi szakjogász szakképesítést, valamint közbeszerzési referens képesítést is szerzett.

- Hobbim a tanulás, vágyom rá, hogy egyre többet tudjak és a szakmai rálátásom is szélesedjen. Szeretek tanulni - árulja el magáról a jegyzőnő, akinek vannak más kedvtelései is. A táncolás és a számfestés mellett szívügye a menhelyi kutyák támogatása.

- Rendszeresen járok az ócsai Szent Ferenc Állatotthonba, ahol önkéntesként segítek a kutyák sétáltatásában. Öt éve onnan hoztam el a sajátomat is, Démont, a keverék kutyust, akivel azóta is elválaszthatatlanok vagyunk - enged bepillantást magánéletébe is Sopronkövesd jegyzője.

Mindebből nyilvánvaló, hogy pörgős, nagy teherbírású és felkészült szakember került az önkormányzathoz, aki nyitottan és örömmel látott munkához. Azóta pedig már tapasztalatokat is szerzett, eddig csupa jót.

A körjegyzőség múltja

Magyarországon a két világháború között illetve a tanácsrendszer bevezetése előtt több községre kiterjedő körjegyzőségek is működtek. Élükön a körjegyző állt, akinek a jogállása megfelelt a községi jegyzőének, azzal a különbséggel, hogy működési területe nem egy, hanem több község volt. A körjegyzőt az egyesült községek képviselő-testületei életfogytiglan választották, a főszolgabíró által kijelöltek közül. A körjegyzőség jogintézményét a rendszerváltás után a helyi önkormányzatokról szóló törvény ismét bevezette. 2013-tól felváltotta a közös önkormányzati hivatal intézménye.

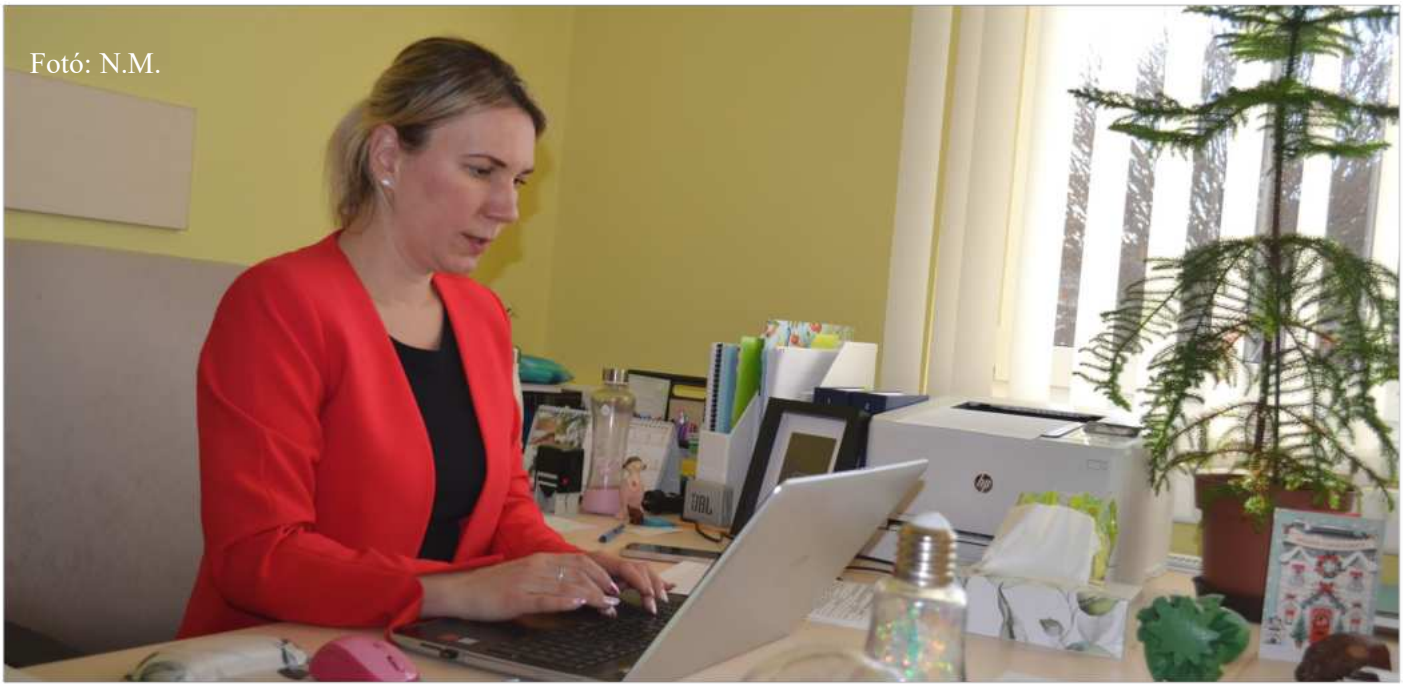
Fotó: N.M.

A közös önkormányzati hivatalról

A jegyző ellátja a képviselő-testületek, a bizottságok és a települési képviselők működésével kapcsolatos igazgatási feladatokat, a polgármesterek hatáskörébe tartozó államigazgatási döntések előkészítését és végrehajtását. A közös önkormányzati hivatal alakításakor az érintett helyi képviselő-testületek a községek igazgatási feladatainak együttes ellátásában állapodnak meg. A közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések testületeinél minősített többséggel hozott egybehangzó döntése szükséges a jegyző kinevezéséhez. A közös önkormányzati hivatal munkájával kapcsolatos kérdésben szükség szerint a képviselő-testület együttes ülésén határoznak. A jegyző folyamatos munkakapcsolatban van a hivatal dolgozóival. A polgármesterek egyetértésével gyakorolhatja a jegyző akár a kinevezési, akár a munkáltatói jogait a közös önkormányzati hivatal dolgozói felett.

Az orvos tanácsa: adjon időt az egészségének!

Tíz éve felügyeli a sopronkövesdiek és a nagylózsiak egészségét dr. Erdélyi Miklós, öt éve már az új Egészségházban. A dupla jubileum alkalmából beszélgettünk.

- Miért az orvosi hivatást választotta?

- Tetszett a biológia, jól is ment. Ráadásul az egész család nézte a Kórház a város szélén című, akkoriban rendkívül népszerű sorozatot a tévében, s nekem nagyon szimpatikus volt a két főszereplő orvos. Amikor megemlítettem a szüleimnek, nagyszüleimnek, hogy gondolkodom az orvosi egyetemen, nagyon bátorítottak. Sőt, azt kell mondanom, elképesztő büszkeséggel örültek ennek az ötlenek. A nagyszüleim vidéken éltek, emlékszem, mondogatták is, milyen jó lenne, ha egyszer majd az ő orvosuk lennék.

- A nyolcvanas években sem volt egyszerű bejutni az orvosira...

- Engem előfelvételivel egyszerre felvettek. Tehát jók voltak az eredményeim, csak egyszerűen nem fértem bele a létszámkeretbe. Ez azt jelentette, hogy az egyetemi tanulmányok megkezdése előtt egy évet dolgoznom kellett az egészségügy valamelyik területén. Elmentem a mentőkhöz és azonnal be is szippantott a mentés világa. Tudtam, hogy jó helyen vagyok, ezt akarom csinálni.

- Most mégis háziorvos, immár tíz éve.

- Hosszú út vezetett idáig. Mire a Semmelweis Egyetem hat éve után megkaptam az általános orvosdiplomámat már nős voltam és egy gyermek apukája. Dolgoznom kellett és óriási szerencsével el is tudtam helyezkedni a soproni kórház gyermekosztályán. Bele is szerettem a gyerekgyógyászatba, csakhogy két év munka és felkészülés után elvittek katonának. Ráadásul - éppen a szerb-horvát háború idején - levezényeltek Siklósra. Akkor már két kicsi gyermekünk volt, meg egy lakáshitelünk... Amikor leszereltem, muszáj volt olyan állást vállalnom, amivel el is tudom tartani a családomat. Orvoslátogató lettem egy gyógyszergyárnál, ahol szerencsére megengedték, hogy mellette mentőzzek. A sok munka és a család mellett szereztem meg az oxyológia, vagyis a sürgősségi orvostani szakvizsgámat.

- Szerette ezt a pörgést?

- Ó, ez még csak a kezdet volt. Az volt az igazán sűrű, amikor elvállaltam a soproni mentőállomás vezetését. Mellette kivonuló mentőorvosként is dolgoztam, orvosi ügyeletet vállaltam, egy időben az ügyelet szakmai vezetője is én voltam, miközben a Vöröskeresztnél oktattam az elsősegélynyújtást és vizsgáztattam, helyettesítettem a háziorvos kollégáknál és még Győrbe is feljártam a gyerekmentő kocsiba dolgozni. Közben meg tanultam; letettem a háziorvosi szakvizsgát is. Ez igazi pörgés volt, és én imádtam!

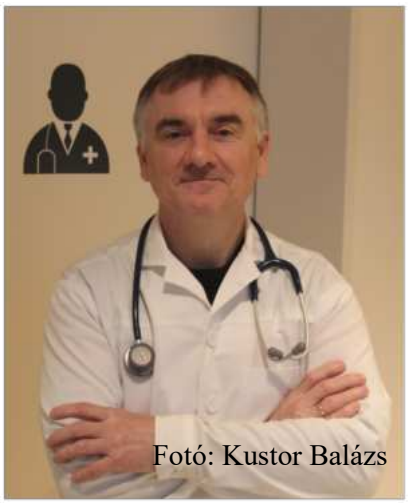

Fotó: Kustor Balázs

- Akkor miért váltott?

- Egyrészt mert mindvégig visszacsengett a lelkemben a nagymamám óhaja, hogy de jó lenne egyszer vidéki háziorvosnak lenni. Másrészt nagyon is jól tudtam, hogy ezt az életmódot nem lehet büntetés nélkül sokáig folytatni. Több mint tíz év elképesztő terhelés után tudatosan keresni kezdtem a nekem való körzetet. És meg is találtam Sopronkövesden és Nagylózson. Azóta is örülök, hogy ezt megléptem.

- Az állandó készenlét, az életmentések, a kiélezett helyzetek és gyors döntések világa után nem volt hiányérzete? Ehhez képest a háziorvos élete mégiscsak kiszámíthatóbb. Hogy azt ne mondjam: unalmasabb.

- Egy percig sem volt hiányérzetem. A háziorvosé a legösszetettebb és legszebb orvosi hivatás! Mindenhez kell érteni, miközben specializálódni is lehet, és érdemes. Én például a cukorbetegség kezeléséből tettem külön vizsgát. Minden korosztályt érintően felkészültnek kell lenni. Könnyen belátható, hogy a gyerekbetegségek mennyire mások, mint a stresszes középkorúak vagy a nyugdíjas korosztály problémái. Az is szép benne, hogy zömmel teljes családokat kezelhetünk, így az örökletes hajlamok, nehézségek is könnyebben átláthatók. Egyébként is holisztikus, azaz teljességre, az egészre törekvő a gondolkodásom; a teljes embert kell néznie az orvosnak, a szociális, pszichikai környezettel együtt. A háziorvos, pláne ha hosszú távra tervez, nemcsak a tünetet kezeli, hanem azt keresi, ami azt előidézte. A beteg ismerete nagyon fontos információkat ad, csak ezzel együtt lehet eredményes a gyógyítás.

- Hány ember egészségét őrzi?

- Kétezerét. Ezren járnak hozzám Sopronkövesdről,

nyolcszázan Nagylózsról és kétszázan a környező településekről.

- Ez elég soknak tűnik.

- Az is. És nem is akarom, hogy többen legyenek, mert az már a minőségi orvoslás kárára menne.

- Hogy lehet ennyi beteget kezelni, ismerni, gyógyítani?

- Jól kell megszervezni a betegellátást. A Covid ebben például sok mindent megváltoztatott. A pandémia előtt az orvosi rendelő amolyan találkozópontként, agoraként is funkcionált, a gyógyszerfeliratás is egyfajta rituálé volt sokaknak. Most már a legtöbben belátták, hogy nem használ senkinek, ha zárt térben találkozik beteg és egészséges. Mi pedig a kolléganőimmel, Henriettával és Évával külön gondot fordítunk arra, hogy ne legyenek a betegváróban sokan. Időpontra hívjuk az embereket, külön például a köhögő betegeket. Az EESZT bevezetése is javított a helyzeten, ma már az adminisztráció online elintézhető, a gyógyszerekért nem kell sorba állni a rendelő előtt. Persze ezek a változások nem tetszenek mindenkinek, pedig érteniük kellene, hogy az érdekükben történnek. Időt is megspórolnak az előre bejelentkezés rendszerével, de elsősorban a biztonságukat szolgálja, hogy a különböző problémákkal küzdőket nem várakoztatjuk egy légtérben. Ráadásul, ha tudom, mikor, ki jön, előre fel tudok készülni; átnézem a leleteit, a kórelőzményeket. Amikor pedig már ott ül a rendelőben, csak vele foglalkozom, csak rá figyelek, nem kell sietnem csak azért, mert tele van a rendelő. Nem szeretek, nem tudok szervezetlenül, kapkodva dolgozni. Szóval tervezés kérdése ez, és ebben is támaszkodhatom mindkét munkatársamra. Nem az az orvos dolgozik jól és sokat tehát, akinek tele van a rendelője betegekkel. Ezzel együtt természetesen, ha sürgős eset van, akkor az felülír minden mást.

- Következetesség és egyfajta szigorúság is kicseng a szavaiból. Jól érzékelem?

- Igen, vállalom mindkettőt. Sőt, néha szakmai, jogi okok miatt akkor is nemet kell mondanom, ha tudom, hogy ez nem fog tetszeni az érintettnek.

- Mondana erre példát?

- Függőségben szenvedőnek például csak akkor hosszabbítom meg a jogosítványát, ha addiktológus szakorvos pozitív állásfoglalást ad ehhez. Vagy például csak akkor adok beutalót egy specialista kollégámhoz a kórházba, ha előtte megvizsgáltam a páciensemet és szakmailag indokoltnak tartom a továbbirányítást, mert én helyben nem tudom megoldani a problémát.

- Hogy működik a gyakorlatban az, hogy két településen is rendel?

- Az elődöm csak hetente kétszer, délelőtt fogadta a betegeket, mert helyettesítenie kellett Peresztegen is, mi plusz délutáni rendelési időket is tartunk, hogy a munkába járók is el tudjanak jönni. Felváltva rendelek a két településen. Mindkét rendelőben elérnek a pácienseim lakóhelyüktől függetlenül, a rendelői mobiltelefon nap közben be van kapcsolva, sürgős esetekben pedig elérnek a saját telefonomon.

- Az Egészségház megépülése gondolom mérföldkő volt a sopronkövesdiek gyógyításában.

- Sopronkövesd életében és a miénkben is az volt. Központi helyen, minden szakmai szempontnak megfelelő helyiségekkel, akadálymentes épület szolgálja a helyieket. Jó helyzetben vagyunk e téren, különösen vidéki összehasonlításban.

- Az elmúlt tíz évben kiismerhette a betegeit, van még új kihívás, feladat?

- Az mindig van! Szeretném megértetni minél több emberrel, hogy adjanak időt az egészségüknek. Nem biztos, hogy az az egészséges ember, aki soha nem keresi fel háziorvosát! Dolgozom még azon is, hogy a betegek megértsék, a tervezett és szervezett rendelés az ő javukat szolgálja, nem csak az enyémet.

- Milyen egyébként a sopronkövesdiek egészsége?

- Az országos átlagnál jobb, ami az életszínvonaluknak köszönhető nagyrészt; a kiegyensúlyozott étrendnek, a vitaminoknak, a pihenés lehetőségének, de része van ebben az egészségügyi ellátásnak is. Szeretném hinni, hogy akik bizalommal vannak irántam, meghallgatják a tanácsaimat és odafigyelnek az ajánlásaimra, azoknak a helyi átlagnál is jobb az egészsége. De sajnos Sopronkövesdet sem kerülik ki a betegségek, itt is vezetnek a szív- és érrendszeri problémák, van sok cukorbeteg. A betegségek korai felfedezése és kezelése minden esetben nagyon fontos! A daganatos betegségeknél is az: az onkológiai éberség életmentő. Már öt éve bevezettük a vastagbél-daganatok szűrését és más területeken is fontosnak tartjuk a szűrővizsgálatokat.

- A végén kérhetek egy orvosi jótanácsot?

- Életünk nagy részében elfogadjuk az egészségünket magától értetődőnek. Pedig nem az. De erre csak akkor döbbenünk rá, amikor már fenyeget a betegség, fáj valamink vagy még rosszabb történik. Háziorvosként partnere vagyok mindazoknak, akik előrelátóan figyelnek testi és lelki jóllétükre, egészségükre, s tanácsolni is ezt tudom: adjanak időt egészségüknek!

Mindnyájunk örömére penget, énekel és táncol a Kövirózsa

Búcsúzzunk hangos ünnepléssel, tánccal a téltől! Szollár Enikő, a Kövirózsa Kulturális Egyesület elnöke összefoglalta, mi mindennel készülnek megörvendeztetni a kövesdieket.

Idén sem maradhat el tánccsoportunk szervezésében a hagyományos farsangi táncház, ahol ez alkalommal is a sárvári Herpenyő zenekar biztosítja a talpalávalót.

Csoportjaink próbái továbbra is nyitottak és örömmel látnak minden érdeklődőt. A felnőtt citerások próbái csütörtökönként, 18 órától az iskolában, a felnőtt táncosoké pedig szerdánként 18.30-tól kezdődnek az Alkotóházban. Az ovis kistáncosok szigetközi táncokkal, a kisiskolások rábaközivel, a nagyobbak pedig galgamenti táncokkal ismerkednek, de a moldvai dallamokat együtt is táncolja kicsi és nagy.

Felnőtt tánccsoportunk ormánsági táncanyaggal ismerkedik, ami bár Kis-Magyarországi tájegység, egy kissé elfeledett vidék. A negyvenöt községet számláló aprófalvas Ormánság körülbelül negyven kilométer hosszú és tizenöt kilométer széles, néhány folyócska szeli át. Három táncot különböztetünk meg ezen a vidéken: kanásztánc, lassú- és friss csárdás.

Citerásaink csoportjainál színes a paletta, sokféle anyaggal ismerkednek mind Kis-, mind Nagy-Magyarország tájegységeiről, többek között: zoborvidéki, mezőföldi, zalai, békési, gyergyói, somogyi, szilágysági, vasi, szlavóniai és hévízgyörki.

Sikeresen pályáztunk a Csoóri Sándor Alapnál, továbbá az önkormányzati támogatásnak köszönhetően tudjuk rendezvényeinket megszervezni, így az év hátralévő részére is sok programmal készülünk. Lehetőségeink szerint igyekszünk a nagyobb ünnepköreinkhez fűződő hagyományokat is feleleveníteni, mint például a húsvéti locsolkodást. Tavaly is szépen megtöltöttük a tájház pajtáját, így ez idén sem maradhat el! Húsvét előtt a néptánccsoport szervezésében várjuk a kreatívkodni vágyókat kézműves délutánra!

Május végén már negyedik alkalommal szervezzük meg a Kövirózsa Népdaléneklési és Népzenei Versenyt, ahol szólóhangszer, szólóének, zenekar és énekegyüttes kategóriában szakmai zsűri előtt mérhetik össze tudásukat a résztvevők. Az énekegyüttesünk és szólistáink ebben az évben is megyei és országos versenyeken is képviselik az egyesületet. Májusban májusfát állítunk, majd ki is táncoljuk, számítunk a falu apraja-nagyja közreműködésére. A pünkösdi nagyműsor egyesületünk fontos eseménye, hiszen ekkor mutatja be minden csoport az egész évben tanultakat a Pünkövesd programsorozat keretein belül. Idén is várjuk majd a jelentkezőket a pünkösdi király- és királynéválasztásra.

2025-ben is lesznek citerás táborok. Természetesen a KÖN sem marad néptánc és citera dallamok nélkül. Szeptember végén pedig ismét megrendezzük a Szent Mihály-napi táncházunkat, vásári forgataggal egybekötve. Év végéhez közeledve pedig hagyományos jelleggel idén is szeretnénk megszervezni Luca napi koncertünket, valamint az adventi táncházat. Őrizzük együtt hagyományainkat ez évben is!

Fotó: Horváth Krisztina

A Kövirózsa Énekegyüttes és Citerazenekar első félévéről, sikereiről Horváth Krisztina művészeti vezető összefoglalóját olvashatjuk:

Szeptemberben nagy lelkesedéssel kezdtük meg a citerás munkát. A falu KÖN rendezvényén minden csoportunk sikeresen szerepelt. Az ősz legnagyobb megmérettetése volt a Vass Lajos Kárpát-medencei Népzenei Verseny elődöntője Lébényben. Itt mindkét énekegyüttesünk - a Kaláris Énekegyüttes és a Kövirózsa Énekegyüttes is - középdöntőbe jutott. Szólistáink közül Földesi Janka Anna, Dani Franciska, Dani Angéla Nyúlon és Győrzámolyon sikeresen képviselték Sopronkövesdet és az egyesületet.

Nagy megtiszteltetés érte a csoportunkat amikor Budai Ilona halálának első évfordulóján teremavató ünnepséget rendeztek a Soproni Egyetem Benedek Elek Pedagógia Karán. Az ünnepélyt együttesünk műsora zárta. A Nagycenki Citerásokkal közösen megtartottuk hagyományos Luca napi koncertünket. A falukarácsonyon is pengettünk. Januárban sem unatkoztunk: készültünk az új összeállításokkal. Január 25-én Dudás Klárával, a Zeneakadémia oktatójával citerás, énekes kurzust tartottunk. A rendezvény a Csoóri Sándor Pályázat jóvoltából valósulhatott meg, amire csoportunk idén is sikeresen pályázott. Februárban készülünk a "Fújdogál a szél" című Nemzetközi Népdaléneklési Versenyre.

Fülöpné Hidegh Csilla írása

Az óvodások játék és mozgás közben tanulnak

„Farsang van, farsang van, járjuk a táncot gyorsabban! Förgeteges ez a bál, még a ház is muzsikál!”

Bár mi még itt az oviban nem farsangolunk, de tánc és muzsika nem csak a farsang időszakában van nálunk. Az egyszerű hétköznapokat is igyekszünk feldobni egy-egy hangulatos, mókás zenéléssel, vidám játékokkal, sőt a tánc is a mindennapok részét képezi. Dani Kriszta néni hetente tart néptáncfoglalkozást gyermekeinknek, Raffainé Bíró Veronika óvó néni vezetésével pedig az „Így tedd rá!” foglalkozások zajlanak.

Jelenleg 84 gyermek jár intézményünkbe: 33 kiscsoportos korú, 24 középsős, és 27 nagycsoportos gyermeket nevelünk a három vegyes csoportban. A csoportok létszáma elég magas, nagy segítség lenne, ha ezt a gyermeklétszámot négy csoportra lehetne bontani. Ez nem csak a dolgozóknak jelentene könnyebbséget, a tágabb tér a gyermekek igénye is. Ők még nem tudják ezt szavakkal kifejezni, de az bizony gyakran előfordul, hogy egy-egy gyermek kiül az öltözőszekrényéhez néhány percre pihenni, mert „elfáradt.” S ez bizony annak a jele, hogy a zsúfoltság, a hangzavar, a magas csoportlétszám neki is megterhelő. Biztosan hallották már, hogy a fenntartó is foglalkozik a negyedik csoport kialakításának lehetőségével, s ennek megvalósulásával ideálisabb csoportösszetételt tudnánk biztosítani.

A beszoktatás időszakán zömében túl vagyunk, de vannak még újonnan érkezett gyermekek, akik éppen ezekben a napokban ismerkednek az óvodával. Nagyobb társaik segítik őket ebben, egy-egy nagycsoportos igazán odaadóan, gondoskodóan fordul kisebb társaihoz. Akik már szeptemberben megkezdték az ovit, már teljesen alkalmazkodtak az ovis napirendhez, szabályokhoz, örülnek egymásnak reggelente, vagy éppen hiányolják lebetegedett társukat. Jó kis közösségek vannak csoportokon belül, és arra törekszünk, hogy az azonos korosztályok csoportokon kívül is összekovácsolódjanak, hiszen az iskolát majd egy közösségként kezdik. Jelenleg 27 tanköteles korú gyermekünk van, és 25 gyermek fogja megkezdeni szeptemberben az általános iskolát.

Az iskolaérettség, -kezdés kérdése sok fejtörést okoz minden évben mind a szülőknek, mind az óvodapedagógusoknak. Nyilván mindenki azt szeretné, hogy a gyermek érdekében a lehető legjobb döntés szülessen, a legfelelősségteljesebben szeretnénk arról a szülővel együtt közösen dönteni, hogy menjen a gyermek iskolába vagy maradjon még az oviban - ez bizony sok esetben nem könnyű. De mára már ezen a kérdéskörön túl vagyunk, így tehát megszületett az iskolát megkezdők végleges létszáma.

Az iskolakezdésig még van jónéhány hónap, és itt az óvodában arra törekszünk, hogy az esetleges lemaradásokat addig lefaragjuk. Mindezt többféle módon és eszközzel tesszük, minden kisgyermek esetében próbáljuk a leghatékonyabb módszert megtalálni. De azért azt nagyon fontosnak tartom elmondani, hogy a gyermek egész személyiségére ható két leghatékonyabb tevékenység: a mozgás és a játék. Mi, óvodapedagógusok ezt tartjuk szem előtt, és minden óvodai tevékenységünknek ez az alapja. Hisz a játék és a mozgás az, ami segíti a gyermeket az életre való felkészülésben, mindkettő rengeteg lehetőséget és tanulási élményt biztosít, miközben a gyermek örömmel vesz részt benne!

Anno már Kosztolányi Dezső is megírta:
„A játék, az különös. Gömbölyű és gyönyörű, csodaszép és csodajó, nyitható és csukható…”

Fotók: óvoda

Virágh Imréné írása

A Baba-Mama klub választ ad a mamák kérdéseire

Fotó: Virághné Bán Bianka

Egy klub, ami nemcsak összetartja a sopronkövesdi kisgyermekes családokat, hanem fontos ismereteket nyújt tagjainak és még szórakoztatni is tud.

Az anyukák jól tudják, mennyi kérdés, mennyi bizonytalansági tényező tud felmerülni a kisbabák ellátása, majd a kisgyermekek nevelése közben. Az olyan közösség, aminek a tagjai hasonló nehézségeket és örömöket élnek meg, biztonságot ad. A sopronkövesdi Baba-Mama klub Virágh Imréné, Kati védőnő vezetésével éppen ilyen közösség: támogat, kicsit segít kilépni a hétköznapokból, új és korszerű információkkal látja el a szülőket és a közösségi programok közben még a kicsik szórakozásáról is gondoskodik.

Az újévet köszöntő játszóházon a sopronkövesdi anyukák elmesélhették egymásnak, hogy teltek az ünnepek. Január végén a gyermeküket váró kismamáknak tartott Kiss Andrea jógaoktató védőnő bemutatót, február elején pedig baba-mama jelmezes farsangon vehettek részt a klub tagjai.

Farsangi bábos mesekuckó várta a kicsiket és szüleiket február 25-én és izgalmas lesz a március is!

Smink- és kozmetikai tanácsadást tart Fülöp Vivien kozmetikus március 5-én 9.30 órától. Március 19-én Raffainé Bíró Veronika vezetésével Így tedd rá foglalkozás lesz ugyancsak délelőtt fél tíztől.

Április másodikán nyílt napot tartanak a sopronkövesdi bölcsődében, a klub tagjai fél tíztől akár közösen is ellátogathatnak az intézménybe. Húsvéti bábos mesekuckót tart Tóth Viktória április 15-én, kedden fél tízkor.

Kati védőnő és az óvoda szervezésében május 9-én, pénteken 10 órakor lesz az ünnepélyes avatója az Életfa új levélkéinek. 2024-ben 17 sopronkövesdi baba született, ennyi új levél kerül majd fel a fára.

Az Erdőnjárók közös kirándulást szerveznek az Agghegyre május 21-én délelőtt. Indulás 9.30 órakor a kápolnától.

Virágh Imréné védőnő előadása a kisgyermeknevelésről, a dackorszakról, a szobatisztaságról és más fontos tudnivalóról sokat segíthet majd a fiatal anyukáknak június 4-én 9.30 órai kezdettel az Alkotóházban.

És remélhetőleg az időjárás sem rontja el az első félév programjait lezáró, az egészséges táplálkozás jegyében szervezett kerti pikniket június 18-án, 9.30 órától az Alkotóház kertjében.

(Időpont- és programváltozás előfordulhat. Az aktuális információk a Nagylózs-Sopronkövesd Védőnői Szolgálat Facebook oldalán a Baba-Mama klub csoportjában lesznek feltüntetve az adott program előtt legalább egy héttel.)

Berzsenyi-Gál Kisztina írása

Kulturális élmények télvíz idején is

Különleges irodalmi és zenei élményt hozott el Kollár-Klemencz László Sopronkövesdre február 8-án. Legújabb könyvének, az Anyám tenyere című regénynek volt a bemutatója. A szerző vendége volt Nagygéci-Kovács József kritikus, akivel érdekes beszélgetést folytattak az ember, a természet és isten kapcsolatáról, a hagyományok fontosságáról.

A beszélgetésben központi szerepe volt a Kollár-Klemencz László könyvének megírását inspiráló személyes tapasztalásainak is, és azt is elmondta, mennyivel másabb volt ezt a regényt megalkotni, mint az eddigi műveit.

A szerző saját zenei szerzeményeivel illusztrálta a könyv hangulatát, így a közönség nemcsak hallhatta a történeteket, hanem átélhette azok érzelmi mélységét is. A dalok tökéletesen kiegészítették az elhangzottakat.

Az esemény végén lehetőség nyílt dedikálásra is, ahol az érdeklődők néhány szót válthattak az íróval. Sokak számára ez az este nem csupán egy könyvbemutató volt, hanem inspiráló találkozás egy olyan alkotóval, aki képes szavakkal és dallamokkal egyaránt hatni a közönségére.

Január 12-én, vasárnap az Alkotóházban Nagy Péter világutazó tartott érdekfeszítő előadást, mely során saját készítésű képeivel illusztrálta, milyen lenyűgöző ország Grúzia. Szó esett az ország kulturális sokszínűségéről, természeti csodáiról és gasztronómiai érdekességeiről. A különleges ételek, italok bemutatása olyan jól sikerült, hogy a közönségből sokan legszívesebben megkóstolták volna a Churchkhelát, azaz a must kolbászt, ami liszttel sűrített, szőlőmusttal bevont dió, és úgy néz ki, mint egy gyertya.

Nagy Péter személyes élményein keresztül mutatta be az ország vendégszeretetét.

Számos érdekes történet hangzott el az előadó utazásáról, a nehézségekről és kalandokról. Az esemény végén lehetőség nyílt kötetlen beszélgetésre is, ahol Nagy Péter további hasznos tanácsokat adott azoknak, akik kedvet kaptak Grúzia felfedezéséhez.

Fotó: Berzsenyi-Gál Krisztina

Tanácsokkal és tudnivalókkal is segíti a helyieket a főépítész

2022 óta látja el Sopronkövesden a főépítészi tevékenységet Puklerné Kovács Erika okleveles építészmérnök. A jövőben tanácsaival az Agg-hegyalja Mozaikban is segíti a kövesdieket.

Az építéssel kapcsolatos szabályozások, rendeletek olyan sokat változtak, hogy célszerű lett egy külön rovatot szentelni az előírások ismertetésének, értelmezésének.

Elsőként a „mire, milyen engedély kell” kérdéskört és az Agg-hegy beépítési kérdéseit ismertetném.

2012 előtt mindenféle építési tevékenységre „építési engedély kellett”. A 312/2012. (XI. 8.) Kormányrendelet árnyalta a képet, de az építési engedély intézménye nem változott. Gyökeres változást a 155/2016. (VI. 13.) Korm. rendelet hozott, amely bevezette az „egyszerű bejelentés” intézményét. Ez csak nevében volt egyszerű, mert a dokumentáció tartalma meglehetősen bonyolult volt. Egyszerű bejelentéssel kizárólag családi házat, illetve családi ház bővítését, valamint maximum hat lakásos lakóépületet lehetett építeni. Emellett a 312/2012 (XI.8.) Kormányrendelet az egyéb épületekre alkalmazandó volt.

2024. október 1-től mindkét korábbi rendeletet hatályon kívül helyezték. Helyükre az Új Építészeti Törvény (2023. C tv.), valamint 281/2024. (IX. 30) kormányrendelet, illetve számos építészettel kapcsolatos új rendelet lépett.

A 281/2024. (IX.30.) kormányrendelet újdonsága, hogy egy rendeletben kezeli a lakó és nem lakó épületek építési engedélyezési eljárásait. Az „egyszerű bejelentés” eseteit jelentősen lecsökkenti. Ismét lehetővé teszi, hogy családi házra építési engedélyt kérjünk. Ez mind a tervezőknek, mind az építtetőknek sokkal biztonságosabb, jobb megoldás.

Tisztázza az engedély és bejelentés nélkül építhető épületek körét. A korábbi 100 m3 helyett 35 m2 beépített alapterületben maximálja az engedély nélkül építhető épületek körét. Ez kizárólag akkor építhető engedély és bejelentés nélkül, ha nem szolgál huzamos emberi tartózkodásra. Magassági korlátja 4,5 m, lapostető esetén 3,5 méter. Ezekre az építményekre településképi véleményezést kell folytatni az önkormányzatnál. Fontos, hogy ez az építmény is csak építési helyen belül helyezhető el.

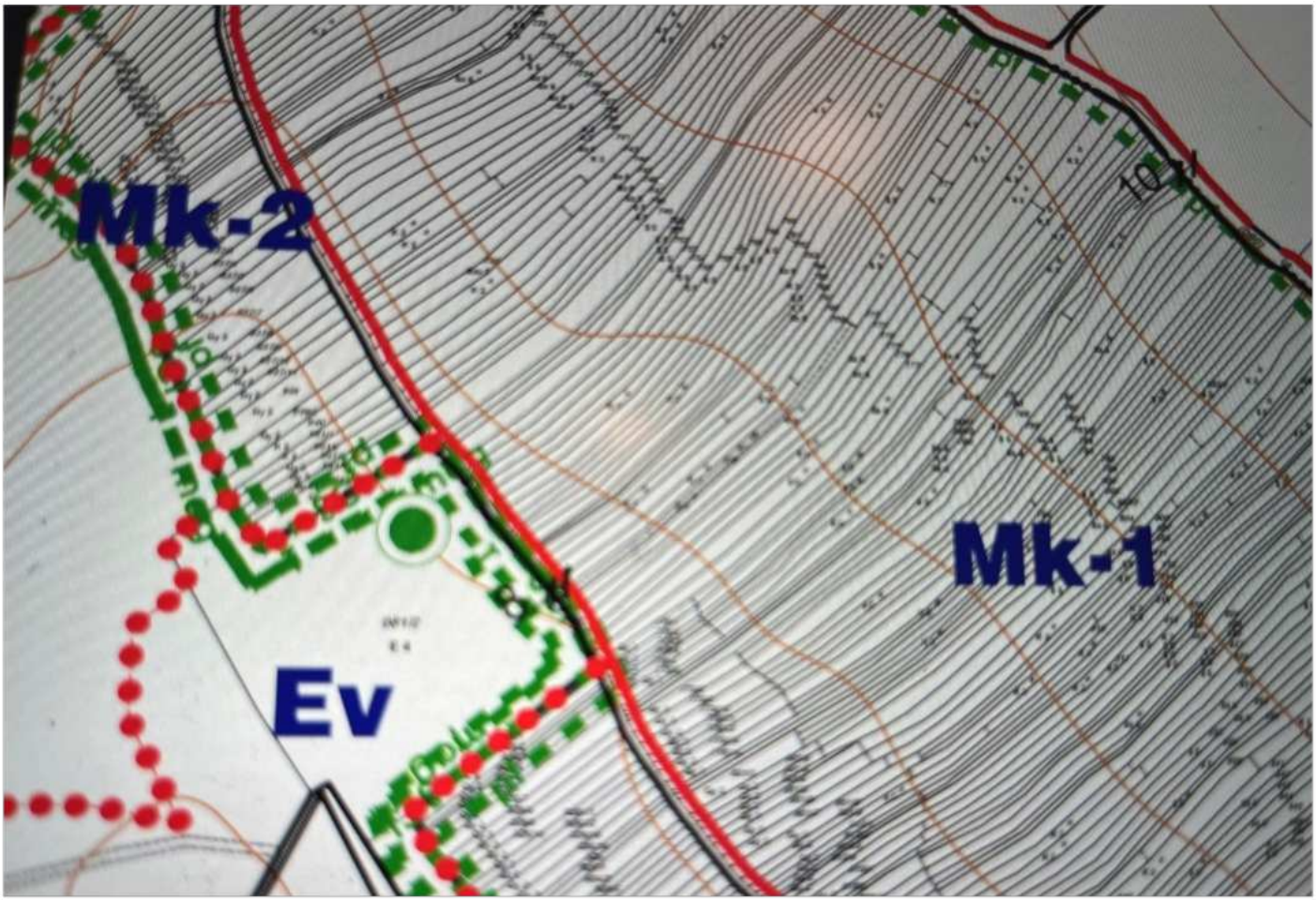

Sopronkövesd helyi építési szabályzata a Sopronkövesd Község Önkormányzata Képviselő testületének 8/2017. (VI. 30.) önkormányzati rendelete Sopronkövesd Helyi Építési Szabályzatáról az alábbi linken érhető el: https://or.njt.hu/eli/728285/r/2017/8

Az Agg-hegy területe Mk-1 és Mk-2 övezetben található.

Az Mk övezet előírásai:

(1) Az Mk jelű övezetben elhelyezhető építmények:

a) a szőlő- és gyümölcstermesztéshez, kertműveléshez szükséges építmények (jellemzően pince, présház, gyümölcs- és szerszámtárolók, egyéb terménytárolók),

b) idegenforgalmat, falusi turizmust szolgáló vendégház.

(2) az övezetben a következő épületek nem helyezhetők el:

a) lakóépület,

b) állattartó épület és az állattartással kapcsolatos építmény.

(3) Telekösszevonás a szomszédos telkek esetén legfeljebb 50 m kialakuló közterületi telekszélességig engedélyezhető,

(4) A beépítési mérték az Mk-1 jelű övezetben 0%, az Mk-2 jelű övezetben 10%.

(5) az épületek elhelyezése a következők figyelembevételével történhet:

a) ha a földrészlet szélessége meghaladja a 10 métert, az épület az északi telekhatárra helyezendő,

b) a 10 méternél keskenyebb telkek esetén az épület ikresen, a közös telekhatárra épülhet,

c) az épület az úttengelytől legalább 10 méterre telepíthető,

d) a szomszédos telkek beépítésénél az épületek sarkai között mért legkisebb távolság 4 méternél kisebb nem lehet,

e) az épületek épületmagassága legfeljebb 5 méter lehet,

f) a gépkocsi tárolás telken belül oldandó meg, a közterület használatának zavarása nélkül.

Az Mk-1 övezet nem építhető be. Ennek legfontosabb oka, hogy a felső telkek, az Mk-2 övezet kilátását biztosítsák.

Zártkerti építésnél figyelni kell a földtörvény előírásaira. Ha valaki zártkertben szeretne építeni, fontos, hogy földmérővel, jogásszal is egyeztessen! A jogi helyzetet is tisztázni kell!

A településnek településképi rendelete is van: Sopronkövesd Község Önkormányzata Képviselő-testületének 14/2017. (XII. 20.) önkormányzati rendelete a településkép védelméről. Ennek is megosztom a linkjét: https://or.njt.hu/eli/728285/r/2017/14

NÉVJEGY

Puklerné Kovács Erika okleveles építészmérnök, műemlékvédelmi szakmérnök 1993-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán. 2017-ben tette le a főépítészi vizsgát. 2020-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán, műemlékvédelmi szakmérnöki végzettséget is szerzett. 1993-óta tervező, Sopronkövesden a főépítészi tevékenységet 2022 óta látja el.

1993 óta él informatikus férjével házasságban. Két felnőtt fiuk van, Márton a Budapesti Műszaki Egyetemen végzett fizikus, Zoltán gépészmérnök, ő még mesterképzésre jár szintén a Műegyetemre.

Ahogy a vendégek látják a zöld szívű falut

A nyolcadik vendégkönyv is betelt a Szent László-kápolnánál, ahol a kirándulók, a messziről érkezett vendégek rácsodálkoznak teremtett világunk és Sopronkövesd szépségeire. A jelek szerint örömmel meg is osztják tapasztalataikat. A bejegyzésekből választottunk ki párat.

"A Drimmer faiskolába érkeztünk, egy számunkra eszmei értékű felvidéki cseresznyefa oltása ügyében. Ott ajánlották, hogy gyermekeinkkel (2,5 éves és 5,5 éves) jöjjünk, nézzük meg a Meseösvényt. Nagyon, nagyon tetszett nemcsak gyermekeinknek, hanem nekünk, szülőknek is! Ötletes, vidám, az információk tartalmasak, minden túrázó köszön, nyugalom és csodás kilátás! Bárki is volt a tanösvény megálmodója, neki csak gratulálni tudunk. Barátainknak is ajánlani fogjuk!" - írták a kápolna vendégkönyvébe Gréti és Barni szülei, Anikó és Péter. A család Győrből érkezett, s szavaik szerint még az is lehet, hogy visszatérnek Sopronkövesdre.

Kedves Sopronkövesd! - kezdődik a másik, férfias betűkkel írt bejegyzés. "Szentesről érkezett a Meseösvényre a családunk, és nem is gondoltuk, hogy ilyen fantasztikus élményben lesz részünk. Köszönjük szépen azt a sok szépet, amit az Önök települése adott nekünk!" - írta a Török család.

Fotó: Kustor Balázs

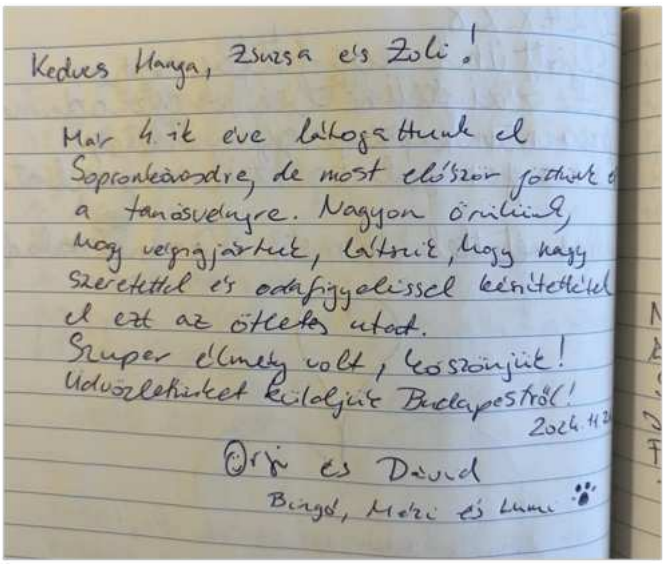

"Egy vasárnapi bringatúra alkalmából jártunk itt a sopronkövesdi Agghegyen. A kápolna és környéke egy mesés hely, csodálatos környezetben. A meseösvényt is végigjártuk, nagyon ötletes, szuper játékokkal, feladványokkal."

Bea és Zsolti Ebergőcről

"Köszönjük az élményt, visszajáró vendégek vagyunk! A gyerekek nagyon imádják! Üdv Harkáról!

Boti, Bence és Anya”

Elment Sopronkövesd legidősebb férfi lakosa

Elhunyt Sopronkövesd legidőseb férfi lakója, Pete-Pikó Endre (1931–2025). Unokája, Kelemen Dávid foglalta össze gazdag életútját.

Sopronkövesden született 1931-ben, földműves, gazdálkodó család gyermekeként. Hívő, vallásos nevelésben részesült. Iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte. Már gyermekkorában megtapasztalta a falusi munka örömét és nehézségét.

A II. világháborúban koránál fogva nem harcolt, de a levente-foglalkozások őt is érintették. A háború után nagy reménnyel látott hozzá a földműveléshez: a községben megrendezett gazdasági tanfolyamot elvégezve, mindössze tizenhét évesen ezüstkalászos gazda oklevelet szerzett.

Katonai szolgálatát az 1950-es évek első felében töltötte. Öccse az 1956-os forradalom és szabadságharc időszakában külföldre távozott, ettől kezdve rá hárult a feladat, hogy szülei életét kétkezi munkájával megkönnyítse: a földeken gazdálkodni kellett, az állatokat etetni, közreműködni a megvásárolt telken a régi, romos ház lebontásában és az új felépítésében.

1959-ben feleségül vette a fertőhomoki Horváth Margitot, aki mélyen vallásos, szorgalmas asszony volt. Öt gyermekük született, közülük ketten érték meg a felnőttkort.

A termelőszövetkezeti mozgalom a családot is érintette, szülei a téeszben dolgoztak, ő pedig 1960-ban Sopronban vállalt munkát, hogy a családot keresetével támogassa. Tizenöt évvel később az ÉDÁSZ sopronkövesdi kapcsoló-alállomásán helyezkedett el, innen ment nyugdíjba az 1990-es évek közepén. A „második műszak”, a megmaradt földbirtok megmunkálása a házaspár feladata volt. A saját szükségleten felül zöldségféléket, gyümölcsöket piacra is tudtak termelni.

Pete-Pikó Endre az 1960-as évek közepétől az egyházközségi képviselőtestület tagjaként, később világi elnökeként és templomatyaként sokat fáradozott az egyházközség és a plébánia érdekében. Aktívan segítette az 1972. évi templomfelújítást, továbbá az 1990-es évek első felében megvalósult renoválásokat. Sokat jótékonykodott, imacsoportokat szervezett, gyakran látogatta a kórházi betegeket.

Harmincszoros véradóként 1996-ban kapott elismerő oklevelet a Vöröskereszttől. A sopronkövesdi egyházközség 2015. november 29-én, Advent első vasárnapján szentmise keretében köszöntötte Pete-Pikó Endrét: több mint ötven éves szolgálatáért Pápai Áldásban, a Vatikánban kiállított, Ferenc pápa aláírásával ellátott magyar nyelvű elismerő oklevélben részesült.

Egyenes jellem, gyakorlatias gondolkodásmód, a hagyományok tisztelete, kedvesség, segítőkészség jellemezte. Rendkívül jó memóriával számon tartotta, ki mikor ünnepli névnapját, születésnapját, és rendszerint a nagyapjától tanult énekkel köszöntötte. Gyakran mondta: Istennek megadni, ami az Istené, az embernek, ami az emberé, a rosszat törni, a jóra törekedni, és akkor megvan az embernek a nyugodt lelkiismeret, melyet más nem adhat.

Felesége 2021-es elvesztése, és a betegség terhe bár megnehezítette életét, de a szenvedéseket türelemmel, csendesen viselte. Életének 94. évében, 2025. január 8-án szólította őt magához az Úr. Sopronkövesd legidősebb férfi lakosa volt. Nyugodjon békében!

"Istennek megadni, ami az Istené, az embernek, ami az emberé, a rosszat törni, a jóra törekedni, és akkor megvan az embernek a nyugodt lelkiismeret, melyet más nem adhat".

„ Adjék Isten minden jót…

...Hízott disznót, sok hurkát,
tele pincét, kamarát,
sonkát, kolbászt, szalonnát,
gond ne bántsa a gazdát!”

Rég nincs már divatban az e fajta újévi jókívánság küldözgetése, mégsem hagy hidegen senkit sem ez a versike. Bármennyire zimankós téli napokat élünk, ekkora bőség mellett senkinek sem jut eszébe a fázás. Az már inkább, hogy éhes, és erre a gondolatra össze is fut a nyál a szájában. Olyan finomságok, zsíros falatok ezek, amiknek annak idején sem, és ma sem tud senki ellenállni.

Bizony, ezekhez az étkekhez először is egy kismalac szükségeltetik. Azután gondos gazda, disznópásztor, zöldülő Disznópáskom és bőséges kukoricatermés. Csemege gyanánt néhány termetes disznótök. De ha egyik sincs, legalább legyen a háznál egy malacpersely, aminek magyar forintjaiból telik egy hízott disznóra. Ha minderre így, vagy úgy, sikerül szert tennünk, már csak egy ügyes böllér és lelkes társaság kell, akik konyhakészre dolgozzák a kurtafarkút.

Őszinte leszek. A mi tájházunk portáján egyik sem volt kéznél, amikor „disznóvágásra” invitáltuk a falu lakosságát. De hűen a magyar mondáshoz, miszerint „Sok lúd, disznót győz” összegyűjtöttünk minden kelléket, amire egy ilyen tradicionális eseményen csak szükségünk lehetett. Felállítottuk a rémfát, a bontó asztalt, begyújtottunk a katlanba, elővettük a bárdot, csontfűrészt, késeket. A bélpucoló teknő mellé a sózóteknők is kikerültek a kamrából. Nem feledkeztünk meg a hús szortírozásához, feldolgozásához szükséges tálak, edények, tepsik, vájdlingok előkészítéséről sem. És egyszer csak ott találtuk magunkat Rezső mellett, aki már kiterítve feküdt a trákon. Bár főhősünk ”bürkéje” alatt zsír és hús helyett csak három párna dudorodott, a biztonság kedvéért a fatüzelésű, kézi pörzsölő és későbbi gázpalackról működő változata is odakerült a trák mellé. A fogópálinka és forralt bor kézbe, a pogácsa és sós stángli asztalra kívánkozott, igy igazi autentikus disznóvágási hangulatba keveredtünk. A régi kövesdi értékeket őrző ház udvarát beszélgetés, vidámság töltötte be, a pajtában kisfilm mutatta e jeles esemény valamennyi munkafázisát. Bent a házban szorgos asszonykezek zsíros kenyeret kentek, hagymát aprítottak, kolbászt, májas hurkát karikáztak, szalonnát kockáztak és disznóságokat szeleteltek. Tálakra került a tepertős pogácsa és a hájas kráfli is. Éppen úgy, ahogy annak idejen is történt ilyen alkalmakkor a sopronkövesdi portákon.

Szabadtéri programunk után, a benti „disznótoros” irodalmi összeállításra, beszélgetésre is gyülekeztek az érdeklődők. Gyermekek és felnőttek malacról, disznóról, múltról és jelenről olvasták, hallgatták a történeteket. Adtuk egymásnak a szót, a gondolatot, a dallamot és tálat is. Igazi, hagyományos, falusi együttlét volt ez, olyan, ami által többek leszünk szívben, tudásban és sajnos kicsit súlyban is.

A népi hagyomány és helyi szokás is úgy tartja, hogy szeptemberben, Egyed napjától fogták hízóra az ölésre szánt jószágot. A vágására Szent András napjától, a farsangi időszak végéig kerülhetett sor. Ez a háztartások életében nagy jelentőséggel bíró esemény a szűkebb és tágabb család számára biztosította egy időre a húskészletet. Jószándék, önzetlenség, gondoskodás, közösségi összefogás volt ez a javából. Megtervezték ki, mikor vág disznót és mentek egymáshoz segíteni. Ilyenkor összegyülekezett a család apraja és nagyja, testvér, sógor, koma, komaasszony és szomszéd. A munka és a disznóölési közös étkezések, esti disznótorok emlékezetes mulatság számba mentek. A megmaradt disznóságokból juttattak a távoli rokonoknak és a falu szegényének is.

Fotó: Kustor Balázs

A kevéske többit, sózással, füstöléssel tartósították. Erről szólt az egyik novella is. A helyi vonatkozású dolgok ugyanezt támasztották alá adatokkal, állattartási és családi szokások felelevenítésével.

Hallottunk olyanról is, hogy valahol az elszegényedett családban az édesapa leleményessége, állhatatossága disznóhoz és vágáshoz segítette a családot. Ez az írás is elgondolkodtató és mélyen emberi volt. Aztán kicsit másképp, de majdnem ugyanígy a „Nincs nekünk ahhoz moslékunk!” mondat visszatért Bacsó Péter A Tanú című filmregényében. A fekete vágások és az azért járó megtorlások nemcsak a múlt század ötvenes éveire nyomták rá a szorongás rossz érzetét, hanem egy kicsit a miénkre is. Sajnos ehhez kapcsolódó, helyi vonatkozású történés is a tudomásunkra jutott falutörténet-kutatónk jóvoltából.

De szerencsére mindez már a múlté. Bizonyára ezt is a malacnak, disznónak köszönhetjük.

Hiszen az afféle jószág annak idején a termékenység, a jómód jelképén kívül, még a szerencse szimbóluma is volt. Mostanra már csak ez utóbbié. Akinek malaca van, annak kitúrja a disznó a szerencséjét, vagy azt mondjuk, disznó szerencséje van. Ennek ellenére a disznókat mégis a rendetlenséggel, a kosszal, a lustasággal vagy az illetlenséget társítjuk. Pedig ez az állat magát tisztán tartaná, ha gazdája ebben a szándékában nem korlátozná. Viszont az a mai napig igazság, hogy ember és állata szoros kapcsolatban élnek. Régen azzal tisztelte meg a gazda a disznaját, hogy semmijét sem hagyta feldolgozatlanul. A mostani kötődés kissé másabb, hiszen egyre kevesebb háznál röfög már hízó, vagyha mégis, akkor azt házi kedvencként tartják, vagy a konyhában gépi „konyhamalac” dézsmálja fel a maradékot. Amiben azért mégsem fordult akkorát a világ kereke az az, hogy az étkezések alkalmával, gyakorta fogyasztunk disznófélét.

Kívánom is, hogy kerüljön az asztalokra bőséges disznótál, falatozzanak abból jóízűen. Közben koccintsanak egyet-egyet és osszák meg egymással a témához fűződő élményeiket. Gyermeknek, unokának vegyék le a polcról a Kisgömböc meséjét, és ha úgy hozza a szükség, ne resteljenek rászólni a malackodóbbjára! Éljünk tisztelettel, szeretettel és egymásra vigyázva és akkor nem teljesül be a régi mondás, miszerint „Aki korpa közé keveredik, megeszik a disznók!”

Egy kövesdi ebvédjegy 1896-ból

A Múltidéző 2025. évi első rovatában Kelemen Dávid újabb érdekességet mutat be a Kedves Olvasóknak: egy Sopronkövesd múltjához kapcsolódó tárgyi emléket, az 1896-os ebvédjegyet, más néven kutyabárcát.

Az 1888. évi VII. törvény (állategészségügyi törvény) rendelkezett arról, hogy „veszettség korlátozása czéljából minden törvényhatóság a törvény életbelépte után hat hónap alatt tartozik a kutyatartásról szabályrendeletet hozni, a melyben egyúttal a fölösleges kutyák tartásának megszorítása végett alkalmas adó állapítandó meg."

Sopron Vármegye Közigazgatási Bizottsága 1890-ben alkotott szabályrendeletet az ebtartásról, mely szerint a vármegye területén minden három hónapot betöltött kutya után – kivéve a pásztorkutyát és a község utcáitól félreeső helyen tartott házőrző kutyát – 50 krajcár ebadót kellett fizetni. Az évente elkészített összeírás alapján vetették ki az adót. Minden ebtulajdonos részére pléhből készült, az összeírás számát és évét feltüntető bárcát kellett biztosítani, melyet az állat nyakörvére vagy kötőjére kellett erősíteni. A bárcák alakját az alispán (Sopron városában a polgármester) határozta meg, és évről évre meg kellett azt változtatni. A községi elöljáróság az új azonosítók átvételével köteles volt 48 órán belül visszaküldeni a régi, már nem érvényes védjegyeket. A bárca egyrészt az állategészségügy ellenőrzésére és az adófizetés igazolására szolgált, másrészt a nyilvántartás segítségével azonosította az elkóborolt állatot.

Veszettség gyanúja esetén a település többi kutyáját is megfigyelés, illetőleg vizsgálat alatt tarthatták. Az ebadó címén beszedett összegeket elsősorban állategészségügyi, másodsorban közegészségügyi, esetleg állattenyésztési célokra kellett fordítani.

A valószínűleg elvesztett, és emiatt be nem szolgáltatott kutyabárca (ebvédjegy) 1896-ban készült, Kövesd neve mellett a 15-ös számot viseli. Készítője Földboros György soproni bádogos volt. Egykori tulajdonosát nem sikerült azonosítani, mert az 1896-ra vonatkozó ebadó kivetési lajstrom sem a község, sem a járási főszolgabíró iratanyagában nem maradt fenn.

Az alábbi újságcikk az állategészségügyi törvény bevezetése előtt jelent meg a Sopron című újság 1886. április 24-i számában. Bemutatja, hogy a veszettség gyanúja alá vont kutyákat az emberi egészség és a háziállatok biztonsága érdekében többnyire elpusztították. „Veszett kutya: Kövesden f. hó 16-án egy kóborló ebet vertek agyon, mely a m [egyei]. állatorvos által felboncoltatván, veszettnek találtatott. Az eb által megmart valamennyi kutya elemésztetett, a többiek pedig 20 napig láncon tartani rendeltettek. A fertőtlenítés és az óvrendszabályok foganatosítása iránt a kellő intézkedések megtétettek."

(Forrás: Az összefoglalás a szerző megjelenés alatt álló községtörténeti monográfiájából származik. A források tételes feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség.)

Farkasné Nyerges Andrea írása

Sopronkövesd új lakói mesélnek arról, miért választották otthonuknak falunkat

Gyermeki barátságból lett szerelem

Kondákor Ádám és Kovács Szabina már gyermekkorukban ismerték egymást, hisz nagyszüleik egymás szembeszomszédjai voltak egy Lenti melletti településen. Ugyanabba az általános iskolába jártak és felsős korukban sok időt töltöttek együtt. Középiskolai tanulmányaikat Szombathelyen, de más-más intézményben végezték. Az érettségi után Ádámot Budapestre, Szabinát pedig Pécsre sodorta az élet, ahol egyetemi tanulmányaikat folytatták. A távolság ellenére a barátság továbbra is megmaradt, a találkozások ritkábbá váltak ugyan, de telefonon és interneten gyakran beszéltek egymással. Később mindketten Budapesten kaptak állást, ez pedig újra lehetőséget adott a gyakoribb személyes találkozásokra. Eközben Szabina korábbi párjával Sopronkövesden kezdett építkezni. A kapcsolat később megszűnt ugyan, de a házat nem adták el.

Ádámmal a barátságból közben szerelem szövődött és a fiatalok 2022-ben házasságot kötöttek. Mivel Szabina édesapja korábban nagyon sokat segített az építkezésben, érzelmi megfontolásból sem szerettek volna megválni a háztól, aminek adottságait és környezetét is ideálisnak találták. Úgy döntöttek, itt szeretnének családot alapítani.

Ádám jelenleg projektmenedzserként dolgozik egy tűz-és biztonságtechnikai vállalatnál, Szabina pedig a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztériumban végzett munkáját egy időre felfüggesztve, minden idejét kisfiúkkal, a másfél éves Artúrral tölti. Örömmel látogatják a helyi baba-mama klub foglalkozásait is. Szabadidejükben nagyon szeretnek olvasni, kirándulni, túrázni és színházba járni.

Fotó: Kondákor-Kovács család

Úgy érzik, végre otthonra leltek

Pintér Gergő és Pintér-Papp Melinda 17 éve ismerkedtek meg egymással és 2022-ben kötöttek házasságot. Somogy vármegyéből, Szentbalázs településről érkeztek Sopronkövesdre. Egyéni vállalkozóként gyerekjátékok forgalmazásával foglalkoznak. Mivel gyakran kell Németországba utazniuk, hosszútávon szükségszerű volt, hogy közelebbi települést válasszanak lakóhelyüknek. Az elsődleges szempont az volt, hogy minél több időt tudjanak tölteni a gyerekeikkel, Dominikkal és Lénivel. Szimpatikusnak találták a falut, ráadásul minden elérhető helyben vagy a környéken, amire szükségük van. Több helyen is kerestek családi házat, de itt láttak olyat, amelybe első pillantásra beleszerettek. Ezután nem is volt kérdés, hogy Sopronkövesdre költözzenek.

Mindkét gyermekük a helyi általános iskolába jár. Léni már itt kezdte az 1. osztályt, Dominik pedig a 6. osztály tanulója. Jó érzés számukra, hogy mindketten nagyon jól beilleszkedtek új közösségükbe.

A család szereti a közösségi programokat. Nagyfiuk szerepelt az iskola és a falu karácsonyi ünnepségén is, és ez nagy élményt jelentett mindnyájuk számára. Jó dolognak tartják, hogy sokféle programlehetőség van helyben. Amikor idejük engedi, szívesen vesznek részt a rendezvényeken. Mindkét szomszéddal nagyon jó viszonyt ápolnak. Boldogok, hogy Sopronkövesdet választották lakóhelyüknek, úgy vélik, végre otthonra leltek.

Fotó: Pintér-Papp család

„Küldetésünk a világbéke!"

Csatlakozott az AFS cserediákpromramhoz a Raffai család, motivációikról és tapasztalataikról a családfő, Raffai Balázs számolt be.

Mégha a világbéke elérése lehetetlen küldetésnek látszik is, a "gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan" elv alapján a magunk családjában vagy közvetlen környezetében sokat tudunk tenni a békéért. Nemcsak a rokonainkkal vagy a falubeliekkel megélt békéért, hanem a nemzetek közti békéért is. Ha egy-egy állampolgáron keresztül megismerjük más népek kultúráját, véleményét, képesek lehetünk akár a globális problémák közös megoldására is. Ehhez nyújt jó lehetőséget az AFS szervezet cserediák-programja.

„Az AFS egy nemzetközi, önkéntes alapon működő, kormányoktól és vallásoktól független, nem profitorientált szervezet, amely interkulturális tanuláshoz nyújt lehetőséget, ezzel is segítve az embereket, hogy elsajátítsák azt a tudást, képességet és megértést, mely egy igazságosabb és békésebb világ megteremtéséhez szükséges” - olvashatjuk az AFS honlapján.

Egyik kollégámtól hallottam a programról, aki remek lehetőségként hívta fel rá a figyelmemet. A szervezet középiskolás diákok külföldi kiutazását és tanulását segíti, akiknek a lakhatását családoknál oldják meg. Ezek a fiatalok elég bátrak ahhoz, hogy távol a hazájuktól, tanulás és személyiségük fejlesztése céljából töltsenek el 3, 6, vagy akár 10 hónapot. Be kell illeszkedniük az őket fogadó családba és alkalmazkodni kell az itteni szokásokhoz. Iskolába járnak, tanulják a nyelvünket, részt vesznek az AFS által szervezett kirándulásokon és egyéb közösségi programokon.

Megismerve a részleteket, izgalmas kihívásnak tűnt számunkra, hogy egy külföldi diákot fogadjunk a családunkba. A tavalyi tanévben egy távoli nép kultúráját ismerhettünk meg közelebbről egy tájföldi lány fogadásával. Idén pedig két fiút fogadtunk a családunkba. Augusztus végén érkezett Mattia, egy szorgalmas, olasz diák, aki nagyon szeret focizni, szívesen gitározik és csillagász szeretne lenni. Karácsony óta pedig egy török tanuló, Ege is itt van nálunk. Ő kosárlabdázik és építész szeretne lenni.

Mivel a fiúk jól beszélnek angolul, a kommunikáció alapvetően ezen a nyelven folyik. Gyermekeink a hétköznapi helyzetekben gyakorolhatják a nyelvhasználatot, ahol természetesen ér hibázni, hiszen nem az a lényeg, hogy ötös legyen a felelet, hanem hogy megértsük egymást.

A társasjátékozások, közös főzések, étkezések, családi kirándulások és a sokszor komoly témájú beszélgetések során megismerjük egymást, sokat nevetünk és rengeteget tanulunk egymástól és egymásról.

Aki szereti a kihívásokat és szívesen tanul a hétköznapokban is, annak jó szívvel ajánlom, hogy fogadjon cserediákot a családjába.

Fotó: Raffai család

Ilyen volt a tél Sopronkövesden

Fotók: Fülöp Z.

Bognár Tiborné írása

Az özönvíz következményei Földünkre és életünkre

Előző cikkünkben arra a kérdésre kerestük a választ, hogy vajon a Föld teremtés által keletkezett, vagy az evolúció hozta létre? Most azt vizsgáljuk meg, hogy vannak-e bizonyítékok egy világméretű vízözön megtörténtére, vagy ezt csak mesének kell tekintenünk. Mi is történt úgy négy és félezer évvel ezelőtt?

A Földön az özönvíz előtt is volt élet, Ádám leszármazottai benépesítették a Földet. Az emberi gonoszság azonban annyira elhatalmasodott, az emberek szívének minden szándéka és gondolata mindig csak rosszra irányult, hogy Isten elhatározta, elpusztítja ezt a nemzedéket és az egyetlen igaz embert, Noé és családja által új emberiséget hoz létre. Utasította Noét, hogy építsen egy olyan bárkát, amelybe a világ összes állatából egy párt át tud menekíteni, élelemmel ellátni egy jó éven keresztül, mert vízözönt bocsát a Földre.

Miután elkészült a bárka, Noé és felesége, valamint három fia és azok feleségei bementek a bárkába és bezárták az ajtót. Isten velük volt a bárkában. Ezután a nagy mélység minden forrása felfakadt, és megnyíltak az ég csatornái. Negyven nap és negyven éjjel esett az eső a Földre. Az özönvíz egy évig és 17 napig tartott, az ötödik hónapban érte el a tetőfokát, akkor minden víz alatt volt, tehát minden elpusztult. (1 Mózes 7, 8.)

Mi idézhette elő ezt a hatalmas katasztrófát, lehetnek-e bizonyítékok arra vonatkozóan, hogy mi is történt?

Dr. Walt Brown fizikus és Kent Hovind amerikai természettudós és teológus elméletei meggyőzően tárják elénk az özönvíz okát és lefolyásának történéseit. A hegységek, földtani rétegek és a vulkánok keletkezése, valamint számos geológiai képződmény létrejötte a vízözönnel magyarázható szerintük.

Fotó: Pixabay

Az özönvíz előtt egyetlen kontinens létezett, amelyet dús növényzet borított, tengerekkel, folyókkal, kisebb tavakkal, a Föld kérge alatt óriási mennyiségű víz volt elraktározva. Ez a víz kb. 16 kilométerrel a föld felszíne alatt, 800 méter széles sávban volt eltárolva. A Biblia azt írja: „Az Úr a Földet a víz fölé terítette." (Zsoltárok 136, 7)

Az elméletek szerint 4350 évvel ezelőtt egy -160 C-os jégmeteor vagy meteor csapódott a Földnek, és szétrobbant, szétrombolta a Földet védő boltozatot, a vízkupolát, ekkor kezdett el ömleni az eső. A szétrobbant jég egy részét befogta pár bolygó, ettől lett néhány bolygónak krátere és gyűrűje, a többi jég a Földre érkezett és beterítette az északi és déli sarkvidéket.

A Föld kibillent az egyensúlyi helyzetéből, és pár ezer évig imbolygott. A Föld alatt keletkező nyomás hatására a földkéreg megnyúlt, majd apró repedések keletkeztek és végigfutottak az egész földkérgen. A földkéreg szétrepedt, és hatalmas erővel, hangsebességgel tört fel a víz, ez az erő 10 milliárd hidrogénbomba erejének felelt meg.

A mélység minden forrása egyetlen nap fakadt fel, 36 km magasra, a hideg sztatoszféra fölé lövellt és túlhűtött jégkristályokká állt össze. Rettenetes jégvihar alakult ki, ettől megfagytak az állatok és a jégkristály rétegek alá kerültek. A mammutok öt óra alatt álló helyzetben fagytak meg, szájukban, gyomrukban emésztetlen táplálékkal.

A nagy nyomású vízsugár erodálni kezdte a repedés két oldalán lévő kőrétegeket, és rövid idő alatt erodálta azokat. Felkapta az özönvíz előtti tengerek meszes tartalmát is, az iszapos vízben lévő üledék lerakódott a Föld minden pontján, eltemetve állatokat és növényeket. Így jöttek létre a ma kiásott fosszíliák.

Brown és Hovind szerint az özönvíz tövestől tépett ki és sodort el növényeket, amelyek egyes helyeken felhalmozódtak, majd rövid idő alatt szénné és kőolajjá alakultak olyan folyamatok révén, amelyeket ma már laboratóriumi körülmények között modellezni lehet.

Kísérletekből tudható, hogy az erózió miatt szélesedő repedés annyira széles lett, hogy a nyomás alatt lévő kőzetréteg feltüremkedett, létrehozva az óceáni hátságokat. Amikor az egyre gyorsabban csúszó rétegek akadályokba ütköztek, egymásra

torlódtak, így alakultak ki a hegységek és a tenger alatti árkok. A kontinentális lemezeken medencék is maradtak, ezekből lettek az özönvíz után a tavak. Az óceánok szintje megemelkedett, ez széndioxidot vont ki a légkörből, emiatt lerövidült az élettartam a Földön az özönvíz előttihez képest.

A Föld ma 23,5 fokkal meg van dőlve, az özönvizet előidéző jégmeteor becsapódása miatt. A Bibliában olvashatjuk, hogy Noé egyik leszármazottjának, Pélegnek az idejében vált részekre a Föld, vagyis az özönvíz visszahúzódása után kiemelkedtek a földrészek az óceánokból. (1 Mózes 10, 25) A földrészek ma is összeköttetésben vannak egymással, mert az óceánok alatt föld van.

A két természettudós elgondolásai közül az egyik leginkább figyelemre méltó az, hogy a Föld mágneses mezeje folyamatosan gyengül, ezért 25.000 évvel ezelőtt az élet nem létezhetett a Földön az erős mágneses mező által keletkezett hő miatt.

Az özönvíz bibliai története igaz, azt az eseményt írja le, ami Földünk jelenlegi arculatát létrehozta. Ne felejtsük el azt sem, hogy ez Isten ítéletének következtében történt. Az Úr megígérte, hogy nem pusztítja el többé özönvíz által a Földet. (1 Mózes 9, 11) Az ítélet azonban nem marad el.

Korunkban szintén megsokasodott a gonoszság, mint Noé idejében, csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, nem hisznek az Úr eljövetelében, de tetteikért számot kell majd adni. Az Úr napja el fog jönni, úgy jön el, mint a tolvaj, váratlanul, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a Föld és a rajta lévő alkotások is megégnek - olvashatjuk a Bibliában. (2 Péter 3, 10)

A következő ítélet tehát tűz által jön el a Földre. Ha a világpolitikai helyzetet szemléljük, megállapíthatjuk, hogy ez az esemény bármikor bekövetkezhet. Az Úr azonban nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.

Most van itt az idő, hogy Istenhez forduljunk, elhagyjuk gonosz cselekedeteinket, elfogadjuk Jézus Krisztus kegyelmét, és sorsunkat az Ő kezébe helyezzük, és így elkerülhessük a büntető ítéletet! Azután pedig, „az Ő ígérete szerint új eget és új Földet várunk, amelyben igazság lakik.” (2 Péter 3, 13)

Önkormányzati tájékoztató
Képviselő-testület által alkotott rendeletről

Tájékoztatjuk a T. Lakosságot, hogy Sopronkövesd község Önkormányzatának Képviselő-testülete, 2024. november 29. napján megtartott testületi ülésén módosította, a helyi adókról szóló 14/2023. (XI. 27.) önkormányzati rendeletét.

A rendelet módosításának tartalma:

A 2024. január 1-jével bevezetésre kerülő telekadó valamint építményadó adónemek törlésre kerültek.

Rendelet száma, megnevezése:

Sopronkövesd község Önkormányzata Képviselő-testületének 9/2024. (XII.02.) önkormányzati rendelete Sopronkövesd község Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 14/2023. (XI. 27.) önkormányzati rendeletének módosításáról.

A rendelet online elérhető:

az önkormányzat honlapján: www.sopronkovesd.hu

a Nemzeti Jogszabálytár felületén: https://njt.hu

Papíralapon megtekinthető az önkormányzat hivatalában lévő hirdetőtáblán.

Sopronkövesd Község Önkormányzatának
Képviselő-testülete

Farsang a Gasztroműhellyel

Véghelyi Józsefet, a Gasztroműhely tulajdonosát arra kértük, hasonlítsa össze a farsangi időszak magyar és ausztriai gasztronómiai szokásait. Sok mindenre fényt derített.

A 2003-ban létrejött Gasztroműhely elnevezése abból született, hogy itt a vendégek szabadon összeállíthatják az étersorukat, vagy éppen megálmodnak egy menüt,Véghelyi Józsefék pedig megvalósítják. A műhely egy 1400 téglából épült kemencére épült. Igazán nem mindennapi ez a kemence. A belmérete 125x125 centiméter, és elsősorban malacok sütésére szolgál. A 16 vendég befogadására alkalmas, pince hangulatú helyiségben az emberek szívesen beszélgetnek, jól érzik magukat és közben egy finom kemencés ételt esznek. Fából kirakott teraszunkra szőlőtőkéket ültettünk, hogy még hangulatosabb legyen - mutatta be a Gasztroműhelyt tulajdonosa. Hátha valaki még nem ismeri...

Az étterem még nincs teljesen kész, hiszen folyamatosan fejlődnek és új dolgokat találnak ki. Fontos, hogy italaikat és fűszereiket is helyi termelőktől szerzik be, ezzel is hangsúlyozva a közösségi összetartás fontosságát. Partnereik a Napinda, a Veritee, a Lajcsili, a Bónis & Reitter Borászat.

- Idén bővítjük a konyhánkat, és megnagyobbítjuk a terasz befogadóképességét egy rendezvénysátorral. Januári pihenőnk után teljes erővel belevágunk a munkába. Az idei évben visszahozzuk a szerdai napi ajánlatot, és színes programokkal fogunk érkezni, főként nyáron és ősszel - árulta el Véghelyi József.

"A farsang számomra egy érdekes dolog, mert konkrétan minden napját a konyhán töltöm. Ausztriában a farsangot rengeteg mulatsággal ünneplik. Van gyerekbál, felnőttbál, nősténybál - amikor mindenki nőnek öltözik. Sajnos a helyhiány miatt itthon nem tudunk bált rendezni, de így is igyekszünk minden szezonban változatos rendezvényekkel kedveskedni főként a helyi lakosoknak. Itt Ausztriában, a városban, ahol dolgozom, felvonulást tartva ünneplik a böjtöt megelőző időszakot. Traktorokat díszítenek fel, mint nálunk szüretkor. Lezárnak mindent és ünnepelnek. Ausztriában nincs kifejezetten farsangi étel, persze a fánkon kívül. Nálunk minden nap rántott hús menü van, mert ezért egyszerűen megőrülnek" - számolt be ausztriai tapasztalatairól Véghelyi József.

Fotó: Gasztroműhely

"Magyarországon általában a füstölt húsok és a fánk a szokás. Sopronkövesd ilyen szempontból is szerencsés helyzetben van, helyi termelőkből és jó vállalkozókból bővelkedik, például a húsboltban is széles a választék. Nem kell elmennünk a faluból, hogy egy jó minőségű füstölt árut beszerezzünk jó minőségű húsból. Nekem sajnos nincs füstölőm, de a kemencém elég füstös ízt ad az ételeinknek. Mielőtt én a kemencémbe beteszem a húsokat, éjszakára berakom egy tíz százalékos sós pácba, ezután már nem szoktam sózni a húsokat, csak kevés zsiradékot teszek alá és kész" - enged bepillantást a lelkes séf abba, hogyan készül a jó kemencés hús.

- Mi is várjuk már a farsangot, attól függetlenül, hogy nem tudunk bált rendezni, hisz két szépséges kislányunk van, akik az ovis és a baba klubos farsangon vesznek részt - zárta a Gasztroműhely tulajdonosa.

Szerkesztő: Nagy Márta (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com) **Olvasószerkesztő:** Fülöp Zoltán **Tördelőszerkesztő:** Simon Tamara
Cikkírók: Fülöpné Hidegh Csilla, Bognár Tiborné, Raffai Balázs, Virágh Imréné, Menyhárt Ildikó, Kelemen Dávid, Szollár Enikő, Horváth Krisztina, Farkasné Nyerges Andrea, Berzsenyi-Gál Krisztina, Puklerné Kovács Erika **Fotók**: Nagy Márta, Kustor Balázs, óvoda, Virághné Bán Bianka, Juhászné Kovács Mónika, Pintér-Papp család, Kondákor-Kovács család, Fülöp Zoltán, Gasztroműhely, Raffai család, Csigó család, Horváth Krisztina, Berzsenyi-Gál Krisztina, Internet. **Nyomda:** Rábaközi Nyomda
Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, E-mail: polgarmester@sopronkovesd.tonline.hu
ISSN 2676-9409 **Sopronkövesd - A zöldszívű falu**